

ІНФОРМАЦІЙНЕ ПОВІДОМЛЕННЯ ПРО XV З'ЇЗД ГІГІЄНІСТІВ УКРАЇНИ

20-21 вересня цього року у м. Києві на базі Львівського Національного медичного університету імені Данила Галицького відбувся черговий XV з'їзд гігієністів України.

У його роботі брали участь близько 300 делегатів, до числа яких входили представники Державної санітарно-епідеміологічної служби України, науково-дослідних інститутів НАМН України, МОЗ України та кафедр медико-профілактичного спрямування медичних університетів та гості. Серед гостей з'їзду — фахівці з Російської Федерації, Молдови та Польщі. Загалом зареєстровано 503 учасники з'їзду.

З'їзд відкрив голова наукового товариства гігієністів України, президент НАМНУ, академік НАМН України А.М. Сердюк.

На адресу з'їзду надійшли привітання від президента України В.Ф. Януковича, голови Верховної Ради В.М. Литвина та прем'єр-міністра України М.Я. Азарова.

На з'їзді з привітаннями виступили голова Облдержадміністрації Львівщини М.Д. Ко-

стюк, ректор ЛНМУ імені Данила Галицького Б.С. Зіменковський. Від імені голови наукового товариства РФ учасників з'їзду привітав академік РАМН М.Г. Шандала.

З проблемними доповідями на відкритті з'їзду виступили президент НАМН України, голова наукового товариства гігієністів України, академік НАМНУ А.М. Сердюк, голова Державної санітарно-епідеміологічної служби України, к.м.н. А.М. Пономаренко, віцепрезидент НАМНУ, академік НАНУ та НАМНУ Ю.І. Кундієв у співавторстві з академіком І.М. Трахтенбергом.

З'їзд прийняв рішення щодо заснування Української асоціації громадського здоров'я та створення Українського центру з контролю і профілактики захворювань. Президентом-організатором Української асоціації громадського здоров'я одногослосно обрано академіка НАМНУ А.М. Сердюка.

Головою Наукового товариства гігієністів України також одногослосно обрано академіка НАНУ та НАМНУ Ю.І. Кундієва.

ГІГІЄНІЧНА НАУКА ТА ПРАКТИКА: СУЧАСНІ РЕАЛІЇ

Рішення XV з'їзду гігієністів України

Час, що минув після XIV з'їзду гігієністів України, був вкрай насичений важливими подіями у житті держави. Це вплинуло і на діяльність державної санітарно-епідеміологічної служби, і на основні напрямки розвитку гігієнічної науки.

Здійснені останніми роками у ході реалізації реформування адміністративної, виробничої та соціальної сфер діяльності суспільства зміни вимагають принципово нових підходів до вирішення питань санітарно-епідемічного благополуччя населення. Започаткований процес удосконалення роботи Державної санітарно-епідеміологічної служби має орієнтуватися на досвід попередників та враховувати нові завдання, що висуває сучасний соціально-економічний устрій держави.

Незважаючи на суттєві позитивні досягнення санітарно-епідемічна ситуація у багатьох регіонах України залишається несприятливою і продовжує погіршуватися.

Задеклароване забезпечення громадянських прав на безпечні та здорові умови життєдіяльності є стратегічним напрямком соціальної політики України, яка узгоджується з принципами керівних документів ВООЗ та ООН, однак, на жаль, цих принципів не дотримуються.

Сучасний етап соціально-економічного розвитку відрізняється широким впровадженням інформаційних, біо- та нанотехнологій, поширенням нових форм організації виробництва (мале підприємство), появою нових небезпечних чинників фізичної (ЕМ-поля, інфразвук, ультразвук, лазерне випромінювання), екстремальні погодні умови), хімічної та біологічної природи (продукти, що містять ГМО, віруси та токсини).

Разом з цим в Україні досі широко застосовуються застарілі технології та обладнання, що вже вичерпало свій ресурс, значно скоротилося викори-

стання засобів індивідуального та колективного захисту. За цих умов істотно зростає загроза несприятливого впливу шкідливих виробничих чинників на організм працівників.

Водночас за роки незалежності України відбулася руйнація заснованої за часів СРСР системи надання медичної допомоги працюючому населенню. Результатом стало різке погіршення його здоров'я. Загрозливого поширення набули такі захворювання, як туберкульоз, алкоголізм, наркоманія, розлади психіки і поведінки. Постійно зростає смертність населення працездатного віку. Професійні захворювання виявляються переважно у виражених формах (у 60%), що не підлягають реабілітації. Звичайним явищем стали випадки виявлення одночасно кількох професійних захворювань в одного працівника. Почастішали випадки раптової смерті на робочому місці.